

यमश्चिना सरस्वती हविषेन्द्रमवर्धयन् ।

स बिभेद वलं मधं नमुचावासुरे सचा ॥ ६८ ॥

अश्चिनौ सरस्वती च हविषा कृत्वा यमिन्द्रमवर्धयन् स इन्द्रो नमुचावासुरे सचा नमुचिना असुरेण सह मधं महनीयं वलं मेधं बिभेद विदारितवान् । स-
चेत्यव्ययं सहार्थे तद्योगे नमुचावासुरे इति तृतीयार्थे सप्तमी । वृणोतेर्वल इति
[निरु० ६. २.] यास्कः नमुचिं विदार्य वृष्टिं कारितवानित्यर्थः ॥ ६८ ॥

तमिन्द्रं पशवः सचाश्चिनोभा सरस्वती ।

धाना अभ्यनूषत हविषा यज्ञेऽइन्द्रियैः ॥ ६९ ॥

पशवः कर्माङ्गभूता गोमेषाजाः उभा अश्चिना उभौ अश्चिनौ सरस्वती च स-
चा सहभूताः सन्तः यज्ञे हविषा इन्द्रियैः वीर्यैश्च धानाः पुल्लतः सन्तः तमिन्द्र-
मभ्यनूषत अवर्धयन् अस्तुवन्वा नू स्तवने ॥ ६९ ॥

यऽइन्द्रेऽइन्द्रियं दधुः सविता वरुणो भगः ।

स सुत्रामा हविष्यतिर्यज्ञमानाय सञ्चत ॥ ७० ॥

का० [११. ६. १८.] यऽइन्द्रेऽइति पुरोडाशानां पूर्ववत् यऽइन्द्रेऽइति तिस्रस्त्र-
याणां पशुपुरोडाशानां याज्यानुवाक्याः पूर्ववत् यऽइन्द्रे [७०.] सविता [७१.] इ-
त्येन्द्रस्यानुवाक्यायाज्ये सविता [७१.] वरुणः क्षत्रम् [७२.] इति सावित्रस्य ते व-
रुणः क्षत्रम् [७२.] यऽइन्द्रे [७०.] इति वारुणस्येति सूत्रार्थः ॥ प्रत्येकमिन्द्रसवि-
तृवरुणदेवत्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः । सविता वरुणो भग इति ये त्रयो देवाः इन्द्रे
इन्द्रियं वीर्यं दधुः स्थापयामासुः । हविष्यतिः हविषां स्वामी सुत्रामा शोभनत्रा-
णकर इन्द्रो यज्ञमानाय कर्मणि चतुर्थी यज्ञमानं सञ्चत सेवताम् इष्टदानेन यज्ञ-
मानं सुखयत्वित्यर्थः पञ्च सेवने लोडर्थे लङ् अडभाव आर्षः ॥ ७० ॥

सविता वरुणो दधयज्ञमानाय दाशुषे ।

आदत्त नमुचेर्वसु सुत्रामा बलमिन्द्रियम् ॥ ७१ ॥

सुत्रामा इन्द्रो नमुचेरसुरात्सकाशात् यदसु धनं बलमिन्द्रियं वीर्यं च आदत्त